

je ubil na kolesu. Plovemo v žalostne razmere! — Sadje smo spravili, hvala Bogu, polni so sodi ljube pijačice, le daj Bog ljudem pamet. Letošnja sadna trgovina nas je izučila dovolj, kako bomo v bodoči sadni sezoni postopali. V Koreni so razni prekupci še sedaj ljudem dolžni 30.000 Din na sadju. Ali se ne bomo v bodoči združili v trdno združeno organizacijo, da bomo sami sebi gospodarili na združen način in bo dobiček le naš? — Bliža se zimska sezona in novo leto. Treba bo obnoviti članarino za naše časopisje, pred vsem za »Slovenskega gospodarja«.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tudi pri nas ni manjkalo letos požarov. Zadnji je bil dne 3. novembra. Pogorelo je gospodarsko poslopje želarja Leopolda Greifonerja v Zenjaku. Na znamenje — ona so prihiteli sosedje in domači gasilci, da so ogenj omejili in sosedne hiše obvarovali. Gospodar si je opekel roke. Nesreča mu je tako šla k arcu, da se mu je omračil um in se je v gozdu obesil. Pokopali smo ga teden dni po požaru. Bil je priden gospodar in dober sosed. Pomilovanja je vredna mlada vdova s štirimi majhnimi otročiči, pa pomagal bo Bog in dobri ljudje. — Dne 20. novembra smo dostojno v naši dvorani proslavili Slomšekovo 70letnico blaž. smrti. Pevski zbor nam je zapel pet Slomškovih pesmic, g. dekan nam je v govoru razložil, da je bil Slomšek Slovincem najzaslužnejši lav. škof, najslavnejši vzgojitelj slov. mladine, nemoren slov. pisatelj, ki je spisal in izdal 41 knjig, odličan slov. pesnik in največji slov. rodoljub. Dve mladenki sta deklamovali dve Slomškovici pesmici. Posebno sta nam ugajali dramatično predstavljeni pesmici »Predica« in »Glejte, že solnce zahaja« ter športne vaje dekliške zveze. G. kaplanu hvala za ves trud! — Dne 23. novembra je bila slovesno blagoslovljena nova in zelo lepa gotska kapelica Marije Pomočnice pri cerkvenem ključarju Francu Kranerju na Ščavnici. Po nagovoru je vsled dovoljenja našega nadpastirja g. dekan opravil sv. mašo v novi kapelici ob obilni udeležbi ljudstva. Zelo lepo je popeval naš mešani zbor. Kapelica z 12 m visokim zvonikom stoji na hribčku nad novo banovinsko cesto in je lep okras za celo okolico. Posebno jo diči krasen kip Marije Pomočnice. Naj božja Mati bogato poplača vse žrtve Francu in

Mariji Kraner, ki sta jo postavila njej v zahvalo za prejete milosti!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Navadno hodimo podnevi kupovat v trgovine, ako so nam kake reči potrebne. Pri Sv. Trojici pa sta imela prejšnji teden dva trgovca nenapovedan obisk ponoči. Najprej so skušali neznanim vlomilci udreti v trgovino g. Senekarja, pa so bili prepodeni. Več areče so pa imeli pri trgovcu g. Dreu. Nasilno so si odprli izložbeno okno ter odnesli blaga v vrednosti več tisočev dinarjev. Pokradeno blago so že dobili zakopano v listju nekje v Ivanjcih; tatove bo pa hitro oko postave gotovo tudi v kratkem času izsledilo. — Pri nas je zadnje tedne precej razširila škrlatinka med šolsko mladino tako, da so morali šole za deset dni zapreti. Bo pa tudi ta se kmalu od nas odselila kam drugam.

Sv. Urban pri Ptujju. Oglasiti se vam, gospod urednik, tudi mi Urbančani hočemo, da si ne bi mislili o nas, češ, da smo zaspali. Tako še srednje životarimo in prenašamo različne težave, ki ležijo na naših ramenih. Samo če nam enkrat iste odpovedo, potem pač ne vemo, kaj začeti. »Minil je sedaj sv. Martin in iz mošta je gratal vin« pravi pesmica. Vina imamo v kljub letošnjim vremenskim neugodam precej v kleti. Zato se vam, g. urednik, oglasamo sedaj, ali veste mogoče za dobre kupce. Kar sem jih pošljite, za njihov obisk bi vam bili iz srca hvaležni. Vsekakor pa še tudi vas vabimo na kozarec! Tudi sadje je nam letos precej obrodilo, da se je vsaj nekaj dobilo za trud in nujne potreščine pri gospodarstvu. Seveda vsak ni bil tako srečen, tisti pač morajo tako trpeti. Če nas ne bi bila obiskala toča kakor naš je, bi bili za naše sadje še več dobili. Bil je namreč velik del naše župnije po toči poškodovan in ljudem so bili uničeni njihovi življenjski upi. Ne smemo radi tega obupati in pozabiti na Onega, čigar roka vlada nad nami. Bo pa mogoče drugo leto boljše! — Kakor povsod, tako tudi pri nas žanje bela žena. Obiskala je pretekli teden Ločič in si izbrala za svojo žrtev Franca Toš, ki je učakal na svojem zemeljskem potovanju 86 let. Bil je bivši posestnik v Grncih, župnija Sv. Lovrenc v Slov. gor., sedaj pa je živel kot prevžitkar pri svoji hčerki Mariji Dominko v Ločiču. Ona mu je bila velika

Ali potrebujete čistilno sredstvo?

Zgodaj zjutraj dosežete normalno lahkotno izčiščenje, če vzamete prejani večer 2—3 dražeje ARTINA. Dobilo se v vseh lekarnah. Vsebinska škatlice po Dlo 8—1

zadostuje za 4 do 6 krat.

Odobreno od Ministr. soc. politike in narodnega zdravja San. oddel. 5. Br. 12258 od 12. julija 1932.

opora na stare dni in mu je stregla v boleznih, radi katere je bil dolgo časa priklenjen na bolniško posteljo. Rajnemu svetila večna luč! Sinu in hčerama pa naše sožalje!

Sv. Bolfenk pri Središču. Banska uprava dravske banovine v Ljubljani je razrešila svojih javnih funkcij sledeče: dolgoletnega župana občine Jastrebcu Petra Orešnika, ki je tudi predsednik krajevne Katoliške akcije. Načelnika kmetijske podružnice, podnačelnika Kmetijske hranilnice in posojilnice, podpredsednika kmetijske nadaljevalne šole, predsednika podružnice Društva krščanska šola, podpredsednika Katoliškega prosvetnega društva itd. Jože Breznika pa je razrešila ista uprava mesta občinskega odbornika in I. občinskega svetovalca občine Kog.

Slatina-Radenci. V torek dne 20. novembra t. l. je došla v Radence tužna vest, da je dne 28. novembra v sanatoriju v Gradcu za vedno preminula lastnica zdravilišča Slatina-Radenci gospa Alojzija Wietlschnig. V sredo so jo prepeljali v Radence ter je bila v četretku na pokopališču pri Kapeli, kjer ima rodbina svojo žrv, pokopana. Rajnka je bila dobra, čednostna, krščanska žena. Odlikovala se je posebno po svoji, pridni bučelici lastni, marljivosti, skrbnosti, dobrohotnosti in usmiljenosti do ubogih, pomoči potrebnih. Za prošnje je imela vedno naklonjeno srce in odprte roke; bila je tudi velika dobrotnica cerkve ter je ob različnih prilikah rada prispevala za cerkvene potrebe in domače uboge. Naj ji bo v spomin na tem mestu izrečena javna prisrčna zahva-

Izgubljeni raj.

V severni Mezopotamiji, v mestu Tepe Gardi, so pri odkopavanju starin našli lončeno tablico, na kateri je zarisan prizor, ko sta bila Adam in Eva izgnana iz raja. Eva in Adam odhajata iz raja s klonjenima glavama, za njima se pa plazi kača. Te izkopi ne so po mnenju učenjakov stare najmanj 6000 let. To pač dokazuje, da so že takrat vedeli o izgubljenem rajju.

Prekop med Volgo in Moskvo.

Rusi so že začeli graditi 16 milj dolg prekop, da bodo ladje po Volgi prihajale v Moskvo. Prekop kopljejo ob reki Jahrom

Ni hotel in ni smel prekiniti mešanja, dokler ni bilo zamene. Pridigar se je moral pojaviti vsak trenutek.

Glas bronja se je porazgubil. Nastala je tišina. Neznosno tiho. Ničesar ni bilo slišati, prav ničesar ne! Udaril mu ni na uho niti odmev korakov, ki bi bili morali oznaniti bližajočega se pridigarja.

Mohameda je privijal obup. Kaj naj to pomeni? Mar so li pozabili nanj? Ne! Takoj bo tukaj, o tem ni bilo dvoma, z zadnjo močjo je mešal in vrtel jekleni drog po čeburu.

»Moram!« si je šepetal z zadnjo silo volje. »Moram! Sicer je vse zgubljeno!«

»Pridigarja sta gotovo zaspala. Že ju je hotel Mohamed poklicati. V zadnjem trenutku se je spomnil, da bi zamogel klic ravno tako potisniti v nevarnost podjetje kakor prekin mešanja. Nekako brez zavesti je sukal in zibal roke. Vse se je že vrtelo krog njega. Omotica in slabost sta se ga oklepali. Ledeno mrzla zima ga je spreletela. Onemogel se je zgrudil. Jeklena palica je zaropotala po čeburu. Mohamed se je skotalil po tleh

do stene, kjer ga je objel trden spanec, ali pa je bila nezavest vsled utrujenosti in napetosti.

Konečno se mu je vendarle vrnila zavest. — Nekdo ga je divje potresaval, prepoznal je pridigarja, ki bi ga naj bil zamenjal. Istočasno mu je šinilo skozi glavo, kaj vse se je zgodilo, ves potrt in v popolnem obupu je vzdihnil:

»Čarovnija ni uspela!«

»Da, pes ti, prokleti!« je zakričal nanj jezno pridigar. »In modri se je penil od jeze! Je že ostavil tvojo hišo!«

»Ali me je videl?« je še vprašal Mohamed z žalostnim glasom.

»Vse je videl. Odšel je. Ne bomo ga videli nikoli več! Kaj naj počnemo brez njega?«

Da, pridigar je govoril istino. Modri je zgubil. Ta najnovejša vest je duhovnika čisto potrla.

Celo oba pridigarja sta kazala izraz obupa. Tudi njima je segla zguba zlata globoko v srce.

Vsi trije so pričeli preiskovati vsebino čebura, odlili so vodo in našli na občo začudenje na dnu le baker iz Damaska. Zlata ni bilo niti trohice